

Az ember hátára ülő boszorkány

Ez is egy bagotai emberrel történt, aki szintén búcsúba vót, de nem Szentpéteren, hanem Újgyallán. Ez az ember [a] fiával ment [a] búcsúba. Mikor a faluba irtek, hát a hídon ül egy ijesztős öregasszony. A gyerek meg is ijedt tüle, és azir' mondja apjának, hogy:

– Mit szóna idesapám, ha ez az asszony ijjē 12 órakor is itt vóna?

És ekkor az ember a következőket mondotta, amit természetesen nagyon rosszul cselekedett:

– Hát fiam, megfognám itet, és belevágnám a vízbe!

No, jó van, este, amikor gyüttek vissza búcsúbu', hát az öregasszony csak ott út, aminek bizony most már az ember sem örült nagyon. Az öregasszony ugyanis minden szó nélkül odament hozzá, és ráült a hátára és égisz Bagotáig le se szállt. Szeginy embernek ölig vót a baja, azt sem tudta mitévő legyen, mihez fogjon. Az asszony nagyon kimerítette itet, mert nagyon el vót fáradva. A szeginy gyerek pedig félve ballagott apja mellett. Mikor Bagotához irtek, az ember má' inkább halott vót, mint élő. És ekkor a boszorka leszállt rula, de bizony egy évire a szeginyember meghalt. Megszakadt.